

OPUSTOSZENIE (1) *sb n*

N sg opustosz(e)ni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zniszczenie, zrujnowanie: Bo też to opustoszenie nie przyшло ná nie aż dopiero potym gdy Mefyafzá im według obietnic dánego/ odrzucili. Dla czego też Ieruzálem y kościół do gruntu zburzono: y wżyftkie práwie pieczęći przymierza onego ftárego odjęto. *CzechRozm 72.*

Cf OPUSTOSZYĆ

TZ